8e JAARGe. №. 72.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.

Voor Soerabaya ₽ jaar ƒ 24.– ₽ halfjr. ƒ 12.– ₽ maand ƒ 2.–
„ Java. „ do. „ 30.– „ do. „ 15.–
„ Buitenbezn. „ do. „ 36.– „ do. „ 18.–
„ Europa „ do. „ 50.–

De *OOSTPOST* verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

ZATURDAG 24 MAART 1860.

Prijs der Advertentiën.

De prijs der ADVERTENTIËN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentiën met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

ELISABETH.

(*Vervolg.*)

— Ik ben geboren te Anderleckt, Mevrouw, aldus verhaalde zij, aldaar staat ook ons klein huisje. De boeren van het dorp zijn goed en menschlievend, hetwelk een groot geluk voor ons was, want wanneer wij geen brood meer hadden dan was er altijd een mededeelzaam buurman die ons van het zijne gaf.

— Wij waren arm, zeer arm; mijn vader was daglooner en mijne moeder verzamelde rijs waarvan zij kleine bezemtjes maakte, welke zij daarna aan de deuren der huizen te koop aanbood.

— Wat was zij goed en zachtzinnig! iedereen hield veel van haar; de herbergen en zelfs de kasteelen in den omtrek bevoordeelden haar. Ik hield mij voornamelijk bezig met het sprokkelen van dood hout en het bijeenverzamelen van dorre bladeren. Dit alles gaf ons echter ter nauwernood genoeg om te kunnen bestaan; mijne moeder verdiende weinig en mijn vader bragt dikwijls niets van zijn dagloon te huis.

— Wanneer dat gebeurde, zag ik dat mijne moeder weende zonder echter mijnen vader eenig verwijt te doen; wanneer zij mij naar bed bragt zeide zij enkel met eene bedroefde en zachte stem: — „Mijn kind, ik heb heden avond geen brood voor u; doch wees wijs, tracht te slapen, dan zult gij morgen een dubbele boterham hebben.

— Alhoewel ik dikwijls grooten honger had, deed ik het mijne moeder niet opmerken; alles zeide mij dat zij ongelukkig was, ik vreesde dus hare smarten te vermeerderen.

— Niettegenstaande ik nog zeer jong was, merkte ik zeer goed op wat er gebeurde, ik vermoedde dat mijn vader het leven mijner moeder hard maakte, en de woorden welke ik opving, wanneer een mijner ooms ons kwam bezoeken, deden mij meer vernemen dan zij wel hadden gewild.

— Mijne arme Therese, hoorde ik haar zeggen, gij moet uwe hoop in God stellen! het slechte gezelschap heeft Jacques bedorven en de drank is een slechte raadgever. Bid God, opdat uwen echtgenoot de oogen worden geopend over zijn gedrag, dan alleen is er verandering te verwachten.

— De tijd vlood heen, doch mijn vader veranderde niet.

— Tot op mijn twaalfde jaar herinner ik mij niet dat er iets bijzonders gebeurde, enkel kwam het mij voor dat mijne moeder afviel; zij werd bleek en klaagde dikwijls over kramp in de maag. Wanneer zij bij het opgaan der zon met haren kleinen last de deur uitging kon men zien dat het haar zwaar viel, wat vroeger slechts een spel voor haar was geweest, wanneer zij dan ook 's avonds te huis kwam, na de omliggende dorpen te hebben afgeloopen, was zij zoo vermoeid dat zij over al hare leden beefde. Tot overmaat van ramp liet mijn vader het haar zeer duur betalen wanneer de ontvangst niet goed was geweest of wanneer zij eenigen kooper crediet had moeten verleenen. Zooals ik u zeide, mevrouw, de arme vrouw weende alsdan bitter zonder hem eenig antwoord te geven; zij werd dan echter nog bleeker en ik was verpligt om de deur uittegaan ten einde mijne tranen te kunnen laten vlieten.

— Hoezeer verlangde ik niet om spoedig groot te worden ten einde mijne moeder in haar werk te kunnen vervangen; dit mogt echter niet gebeuren daar de goede God anders had besloten. Bij mijne geboorte was ik zeer zwak en in plaats van sterker te worden, werd ik ook met het klimmen der jaren zwakker. De minste bezigheid vermoeide mij, alleen de goede wil ontbrak mij niet. Ik was dertien jaar oud en men was juist met den oogst begonnen; eens op een dag te huis komende, na op het veld graan te hebben nagelezen, vond ik mijne moeder ten prooi aan zulke hevige smarten dat zij in stuiptrekkingen op den grond lag uitgestrekt. Niet wetende wat te doen, wilde ik de deur weder uitloopen om hulp interoepen, door een teeken hield zij mij echter staande. Toen zij in staat was om te spreken, zeide zij mij: — voor die ziekte is niets anders te doen mijn kind, dan geduld te bezigen. De geneesheer welke de pastoor hierheen heeft gezonden heeft dit openhartig bekend. Onderwerp u dus, even als ik doe, aan den wil van God. Reeds sedert maanden overvallen mij die toevallen, ik heb het u echter altijd verborgen zoolang mij dit mogelijk was.

— Hoe u mijn verdriet te beschrijven!... Gij kunt dit ligt begrijpen, Mevrouw.

— Van dag tot dag nam de ziekte mijner moeder de overhand en werden ook hare smarten heviger. Het gewone voedsel kon zij niet meer verdragen en nuttigde

VERTREK VAN SCHEPEN.

NEDERLANDSCH INDIE.

Soerabaya, den 24sten Maart 1860.

Dezen morgen te 5 ure arriveerden alhier overland de mailpakketten aanbrengende Europesche mailberigten loopende tot 10 Februarij.

ALGEMEENE OVERZIGT.

Rotterdam 7 *Februarij.*

Onder de belangrijke gebeurtenissen, welke de laatste dagen hebben opgeleverd, behoort een rondgaande brief des pausen, aan alle aartsbisschoppen en bisschoppen, waarin Z. H. uiteen zet, waarom hij den raad van keizer Napoleon niet volgen en afstand van zijne in opstand zijnde gewesten doen kan, met de bijvoeging, dat hij bereid is aan de zwaarste beproevingen voor zijn beginsel het hoofd te bieden. Rome zal dus niet toegeven. Deze brief door den pauselijken nuntius te Parijs ontvangen en onmiddelijk aan de redactie van de *Univers* gezonden, werd nog denzelfden dag door dit blad opgenomen, zoodat keizer Napleon eerst daardoor van het bestaan van dit gewigtig document kennis kreeg. Dit heeft tot gevolg gehad de opheffing van de *Univers,* een stap die eene verbazende sensatie in en buiten Frankrijk gemaakt heeft. Want ofschoon de heer Veuillot in dit clericaal orgaan veelal eene harde taal voerden zich weinig om waarschuwingen bekreunde, betreuren velen, en daaronder zelfs de zoodanigen, die niet tot de partij der *Univers* behooren, deze daad, die op nieuw het bewijs levert hoezeer de drukpers in Frankrijk aan banden ligt.

Behalve deze zaak is de algemeene aandacht dezer dagen bijzonder gevestigd op het gerucht van eene ophanden zijnde

---

zij er van dan leed zij onverdragelijke pijnen.

— Verscheidene dagen gingen om zonder dat mijn vader te huis kwam; mijn goede engel gaf mij de gedachte in om van zijne afwezigheid gebruik te maken om mij datgene aanteschaffen wat mijne moeder begeerde. Ik verzocht een mijner nichten om in huis optepassen, waarna ik mij met eene goede vriendin naar de stad begaf. Van mijne zondags-kleederen had ik een bundeltje gemaakt hetwelk wij in de bank van leening bragten en waarvoor ik vier franken ontving. Oh! nimmer zal ik het geluk vergeten wat ik gevoelde toen ik die schoone, heldere stukken in mijne hand zag blinken....

— Bijgestaan door de raadgevingen van mijne vriendin verwisselde ik mijn kleinen schat tegen suiker, een, weinig vleesch en wit brood. Wat kwam mij den terugweg naar huis lang voor! Ik had wel naar het dorp terug willen vliegen, en toch liep ik zoo hard dat mijne oude gezellin mij tusschen beiden, geheel buiten adem, toeriep: — Wacht dan toch een oogenblik Elizabeth, denkt gij dat ik uwe beenen van veertien jaar heb? Een oogenblik vertraagde ik alsdan mijnen loop doch dit duurde niet lang. Eindelijk zeide zij mij: — Kom, ik zie wel dat gij u haasten wilt om dit alles aan uwe moeder te brengen; ik loop u te langzaam naar uwen zin, dat laat zich trouwens dan ook wel hooren; gaat maar vooruit, ik zal uwe moeder in den loop van den dag wel komen bezoeken.

— Op deze woorden zette ik het op een loopen en wel zoodanig dat ik, te huis komende, niet meer kracht had, dan om het pakje met ververschingen op het bed mijner moeder te werpen, waarna ik op het bankje nederviel dat voor hare legerstede stond.

— Toen zij vernam hoe ik aan dat alles was gekomen, omhelsde zij mij en beknortte mij wel een weinig doch op eene wijze waardoor ik mij nog gelukkiger gevoelde over hetgeen ik gedaan had. Spoedig echter bleek het dat ik mij schrikkelijk misrekend had. Ik had er niet opgerekend dat mijne vier franken spoedig zouden zijn verteerd; als versteend bleef ik staan toen de levensmiddelen en ook het geld op waren. Toen ik niets meer had dan een stuk zwart brood om mijne moeder aan te bieden gevoelde zich mijn hart beknepen, gaarne had ik mijn bloed willen opofferen om op nieuw vier franken in mijn bezit te krijgen. Ik bedacht toen een ander hulpmiddel, wat mij wel is waar zeer moeijelijk viel, Mevrouw; maar wat had ik in dit oogenblik niet willen doen!... Ik bedelde!.... Och! wanneer de rijken wisten wat dit zeggen wil, bedelen!... Zij zouden de bedelaars nimmer met hardheid behandelen.

— Mijne jeugdige nicht kwam mij vervangen van het bed mijner moeder en ik, blozende van schaamte, plaatste mij aan den grooten weg en stak den voorbijgangers de hand toe. Wanneer men mij afwees zeide ik zacht: O mijn God! heb medelijden met mij!...en om eindelijk allen schroom te overwinnen dacht ik aan mijne moeder, voor welke ik wit brood konde koopen wanneer ik mij eenige vernederingen wilde getroosten. Het was mijn lijdenstogt, ik offerde aan den gekruisigden Jezus en ik leed met eene smartelijke vreugde,...Oh! ik hoop dat mijne moeder, nu zij in den hemel is, mij zal vergeven wat ik gedaan heb,...ik weet niet of zij het mij bij haar leven wel zou vergeven hebben, want zij verborg hare ellende als eene zonde. Maar kon ik wel anders doen, Mevrouw, en zoudt ook gij niet even als ik gehandeld hebben? vroeg mij Elizabeth, hare oogen met haar voorschoot afvegende. Ik gaf haar een toestemmend teeken want ook ik kon op mijne beurt niet meer spreken, het was alsof mij de keel door een band bekneld werd. Met moeite wendde zich mijn blik van het jonge meisje af, welke men gedacht zou hebben door eene hoogere magt te zijn bezield. Eene werkelijke hervorming had er in dit oogenblik met haar plaats gegrepen; de kinderlijke liefde maakte haar tot eene heldin; in mijne oogen was zij groot en edel.

— In het midden van haar lijden ondervond mijne moeder eene groote troost, aldus hernam Elizabeth; onze pastoor is zoo goed voor de ongelukkigen. Elken dag kwam hij haar bezoeken en zeide haar dan vele goede woorden om haar moed inteboezemen en om in hare ziekte geduldig te zijn; toen hij omzen armoedigen toestand had opgemerkt, maakte hij er zich een genoegen van om ons te hulp te komen, de wijze waarop hij dit deed verdubbelde nog den prijs zijner weldaden.

(*Wordt Vervolgd.*)

inlijving van Savoije en Nizza in Frankrijk. Het heeft al den schijn alsof die afstand de prijs van Frankrijks optreden voor de Sardinische staatskunde in Italie geweest is; men gaat zelfs zoover van te beweren, dat het Britsche kabinet er van geweten en die zaak oogluikend goedgekeurd heeft. Er heerscht echter nog veel duisters in deze zaak en men kan zelfs niet eens met genoegzame zekerheid gissen, hoe het kabinet van Turin zelfs er over denkt. Zooveel is zeker, dat de bevolking voor het grootste gedeelte tegen eene afscheiding van Sardinie gestemd is. Manifestatien zoo te Chambery als elders voorgevallen, bewijzen, dit ten duidelijkste.

Zoo als de zaak nu staat, heeft het den schijn alsof Frankrijk het plan op dit oogenblik niet zal doorzetten, om dat de sympathie, welke men thans te Berlijn en St. Petersburg voor Sardinie koestert, daardoor waarschijnlijk voor goed zou verdwijnen.

Van onderscheiden kanten verneemt men, dat er van Zwitserlands zijde met nadruk bedenkingen tegen worden ingebragt. Zelfs is, zoo men *de Siècle*, een liberaal dagblad van Parijs, gelooven mag door de Zwitsersche regering eene circulaire dienaangaande aan de mogendheden gerigt. Dit stuk moet, naar de opgave van het genoemde blad, strekken om te betoogen, dat Zwitserlands onzijdigheid, een van de grondslagen der Europesche statenhuishouding, gevaar zou loopen indien een gedeelte van zijn grondgebied door de de Fransche grenzen afgesneden en ingesloten wierd, en dat alzoo, indien Savoye werkelijk onder eenen anderen souverein zou moeten komen, een gedeelte daarvan, met name de landstreken Chablais en Faucigny, aan Zwitserland zouden dienen te worden gegeven.

Door graaf Cavour is den 27 der vorige maand aan de Sardinische gezanten bij de vreemde hoven eene circulaire gezonden, waarin hij zijne denkbeelden omtrent de kwestie van Midden-Italie blootlegd. Men kan daaruit opmaken dat er geen conges zal plaats hebben. Daarentegen leiden verschillende omstandigheden tot de meening, dat men weldra eene inlijving van Midden-Italie in Piemont kan te gemoet zien. Reeds heeft de regering van Toskane de Sardinische grondwet en de kieswet voor dat groothertogdom afgekondigd en maakt men te Turin het paleis Carignan gereed voor eene vereenigde zitting van de Sardinische, Lombardijsche, Toskaansche en Emiliaansche afgevaardigden. Toskane en Aemilia hebben ieder eene leening gesloten, die door Sardinie is gewaarborgd.

Mag men aan de *Morning Post* — het half officieele dagblad der Engelsche regering — geloof staan, dan zouden Engeland en Frankrijk overeengekomen zijn, geen vreemde tusschenkomst in Italie te dulden, dan wanneer al de groote mogendheden daartoe hare toestemming hadden gegeven. Ten aanzien van de wijze van stemming over de kwestie der aanhechting, welke in de Midden-Italiaansche staten gevolgd zou worden, had verschil van gevoelen bestaan. Frankrijk had echter van zijn voorstel, om het vraagstuk door het algemeene stemregt te laten beslissen, afgezien en de beslissing zou dus denkelijk aan de tegenwoordige kiesvergaderingen worden overgelaten.

Het wordt dan ook hoog tijd, dat de zaken in Italie geregeld worden, want de staat van zaken in dat land wordt van dag tot dag neteliger. Niet alleen begint de geest van oproer zich in de Marken meer en meer te ontwikkelen, maar zelfs te Rome is het dezer dagen tot eene demonstratie tegen de regering gekomen, die zonder de tegenwoordigheid der Fransche troepen zeker tot een openbaren opstand ware overgeslagen. In het Venetiaansche wint mede de geest van verzet tegen Oostenrijk van dag tot dag veld, en wie dit gewest verlaten kan, neemt de wijk naar Lombardije en Sardinie. Dezelfde toenemende gisting neemt men onder de bevolking op Sicilie waar. Te Palermo heeft eene manifestatie der studenten, die „leve Italie! lever Victor Emanuel!" riepen, bijna de sluiting der hoogeschool ten gevolge gehad. Frans II heeft de regering aanvaard, zonder een enkelen stap van verzoenende strekking, en ze tot nu toe gevoerd naar een stelsel, waardoor zijn vader genoodzaakt was om zich gedurende de laatste jaren zijns levens in Gaëta op te sluiten. De jonge koning en al degenen, welke hij rondom zich heeft, sluiten het oor hardnekkig voor de waarschuwende stem der gebeurtenissen. Dit alles gevoegd bij de omstandigheid, dat men te Rome vast besloten schijnt geen voet breed te wijken, zet niet weinig gewigt bij aan de vrees van velen, die in het begin der lente een hervatten des oorlogs in Italie duchten. Wel zal aan de Fransche wetg. vergadering eene wet worden voorgedragen om het contingent der klasse van 1859, van 140,000 tot 100,000 man te verminderen maar dit beteekent in een zoo goed georganiseerden militairen staat als Frankrijk niets en maakt ook niemand blind voor de dreigende gevaren.

In Frankrijk staan de voorstanders van het vrije handelsstelsel en die van het stelsel van bescherming steeds lijnregt tegen elkander over. De tegenwoordige staat van zaken in dat land is thans als volgt: Ofschoon noch de zaak der Romagna, noch de wijziging der handelsstaatkunde door de Fransche pers bijzonder levendig behandeld worden, blijft het evenwel zigtbaar dat die beide vraagstukken onderscheiden klassen der bevolking in hare harstogten of belangen diep hebben getroffen. De geestelijkheid en de ligitimisten zeggen daarover in hunne dagbladen niet veel; doch daarentegen zijn zij, met den bijstand van eenige oude maar aan de vroegere steeds verdedigde beginselen ontrouwe liberalen in het geheim zeer ijverig werkzaam om hunne begrippen te verbreiden. Een bewijs van die coalitie is de verkiezing van pater Lacordaire tot lid der akademie maar er zullen, naar het gerucht zegt, verklaringen van ernstiger aard in het wetgevend ligchaam volgen; tachtig leden van deze vergadering zouden zich reeds hebben laten overhalen om aan die oppositie van half politieken, half godsdienstigen aard deel te nemen. Het gouvernement laat de drijvers begaan en maakt zich over de uitwerking hunner heimelijke bemoeijingen niet zeer ongerust, daar het, en welligt niet zonder reden, vertrouwt dat die volksvertegenwoordigers, welke allen, behalve de weinige opposanten van demokratische denkwijze hunne verkiezing vooral aan den invloed der overheden te danken hebben, buiten staat zijn om met veel stoutheid aan te vallen of om met veel kracht wederstand te bieden. Er is een ander bezwaar van meer gewigt, hetwelk al de aandacht van het bestuur verdient, namelijk dat, ten gevolge der bewilligingen welke in het jaar 1849 door den president der republiek vooral in de wet op het onderwijs aan de geestelijkheid gedaan zijn, het volksonderwijs in Frankrijk thans onder den overwigtigen invloed staat van eene partij, welke de beginselen der omwenteling van het jaar 1789 haat, en welke van den door haar verworven invloed zal gebruik maken om onder de natie den strijd tusschen de voorstanders dier beginselen en de aanhangers der maatschappelijke orde van vroegeren tijd gaande te houden. Het gouvernement voor de verwijzenlijking der voorgenomen hetvormingen van volkshuishoudelijken aard werkzaam blijvende, heeft van al de besturen van Fransche spoorwegondernemingen omstandige opgaven omtrent haar tarief van vrachtprijzen doen vragen; het is naar gezegd wordt, voornemens die tariven, voor zoo veel de artikelen van grooten omvang, als katoen, steenkolen betreft, te doen verlagen, zoodat het vervoer daarvan in den regel niet meer drie centimes per kilometer voor elk duizendtal kilogrammen zou kosten. Dit veronderstelde voornemen der regering heeft de bestuurders en aandeelhouders van spoorwegondernemingen ongerust gemaakt, en het is te denken dat er van die zijde pogingen zullen worden gedaan om, gezamenlijk met de fabrikanten welke bij het behoud der beschermende regten belang hebben, de meer vrijgevige handelsstaatkunde des gouvernements te bestrijden of tegen te werken. De protectionisten hebben in Frankrijk geen enkel dagblad van invloed tot hunne dienst, sedert de *Constitutionnel* hun afgevallen is, en kunnen thans tot verdediging hunner begrippen niet anders doen dan adressen aan den keizer en aan zijn gouvernement indienen. Maar deze verklaringen worden door de voorstanders der voorgenomen hervormingen in adressen van tegengestelde strekking met niet minder nadruk beantwoord. Zoo worden er bij het gouvernement gedurig schriftelijke betuigingen van dankbaarheid ontvangen, en is te Bordeaux in eene vergadering van wel twee duizend personen eene commissie benoemd om de beginselen der vrijhandelsstaatkunde, binnen de grenzen en in de rigting welke door 's keizers schrijven aan den mister van staat aangeduid zijn, voor te staan en te verbreiden.

In Engeland is weinig nieuws op het gebied der feiten voorgevallen en de algemeene verwachting is er voornamelijk gevestigd op de financiele voorstellen, welke de kanselier der schatkist bij het Lagerhuis zal indienen. Tot nu toe is daarvan weinig uitgelekt; alleen wil men weten dat hij zal voorstellen de incometax op ongeveer de helft te verminderen. De indiening der reformbill wordt tegen den 20sten dezer verwacht.

Een nieuwe minister van openbare werken is nog niet benoemd. Wel zegt de *Times* dat de heer Cowper als zoodanig in het kabinet zal treden.

Overigens verwijzen wij zoowel voor het verhandelde in het parlement, als voor hetgeen verder in Engeland is voorgevallen, naar de *Engelsche Post.*

Eene Hongaarsche deputatie, bestaande uit 37 aanzienlijke mannen, heeft, na herhaalde conferentien met onderscheiden ministers en andere autoriteiten gehad te hebben, Weenen den 28sten Januarij verlaten, zonder dat hare komst tot eenig resultaat heeft geleid. Dit moet in Hongarije een allerongunstigsten indruk maken. Uit Pesth wordt berigt, dat aldaar in de laatste dagen door de studerende jongelingschap herhaaldelijk gehate dagbladen, en daaronder de half-officiele *Oest. Zeit.*, openlijk zijn verbrand, terwijl verscheidene van hen, die in deze nieuwerwetsche auto-da-fé's de hand hadden, met eene gevangenisstraf van 1 tot 3 dagen en verwijdering uit de stad zijn gestraft.

In een schrijven uit Berlijn wordt de opmerking gemaakt, hoe aan Oostenrijk door de jongste daling der Oostenrijksche fondsen nieuwe moeijelijkheden worden berokkend, en hoe daardoor de bezorgheid voor eene rente reductie vrij wat meer natuurlijk wordt dan door alle mogelijke geruchten van een inval van Napelsche op Pauselijke troepen in Midden-Italie. „De geldelijke ellende van Oostenrijk," zoo luidt dit berigt verder, „treft niet alleen onzen handel, terwijl zij zware verliezen berokkent aan partikulieren, maar zij is ook beklagenswaardig uit een politiek oogpunt, wegens de voortdurende verzwakking van het keizerrijk," enz. En wat verneemt men nu over de kortelings door den keizer van dat rijk benoemde commissie tot herstelling van het op nieuw sedert tien jaren in de Oostenrijksche finantien zoo jammerlijk verbroken evenwigt? In die commissie, zoo leest men in de *Südd. Zeit.*, stuit alle goede wil der overigen af op het onveranderlijk wederkeerende antwoord van het militaire lid, den heer v. Scudier: het ministerie van oorlog kan het met geen cent minder doen.

De tweede kamer in Baden ontvangt nog steeds adressen, waarin wordt verzocht, dat het wetsontwerp rakende het concordaat, niet worde aangenomen; o. a. thans weder twee uit Pforzheim, het eene van 759 Protestanten, het andere van 12 Roomsch-Katholieken.

Met betrekking tot het voorstel van een der leden van de stenden van Sleeswijk, om aan den koning een adres te rigten tegen de invoering in het hertogdom der Deensche taal, als officieele taal, is, hoewel de regering vooraf door haren commissaris had verklaard, dat de koning zoodanig adres niet zou kunnen aannemen, met 27 tegen 14 stemmen besloten, het voorstel te verzenden aan eene commissie van 11 leden.

De Spanjaarden zijn in de laatste gevechten tegen de Mooren zoo gelukkig geweest, dat men te Madrid den val van Tetuan binnen zeer korten tijd met vertrouwen te gemoet ziet.

De Portugesche Cortes zijn den 26 Januarij door den koning geopend. In de bij die gelegenheid gehoudene troonrede heeft de koning doen uitkomen, dat zijne betrekkingen met alle buitenlandsche mogendheden van vriendschappelijken aard zijn.

Het Portugesche ministerie, verzekerd van eene aanzienlijk meerderheid in de Cortes, is voornemens eerstdaags onscheidene wetten aan te bieden, strekkende, om door middel eener verhooging van de belastingen, de finantien des lands op hechtere grondslagen te vestigen.

NEDERLAND.

— Naar men verneemt, zullen eenige verdienstelijke onderofficieren van het leger hier te lande, van het wapen der kavallerie, worden overgeplaatst bij dat wapen, bij het leger in Oost-Indie, om bij dat leger, bij geschiktbevinding, in gemelde gewesten, door Z. M. tot officier te worden benoemd.

— Wij vernemen met genoegen, dat het Z. M. den koning behaagd heeft, op voordragt van de ministers van marine en van kolonien, de tractementen der in Oost-Indie dienende officieren van de onderscheidene korpsen der zeemagt te verhoogen, en wel die der hoofd-officieren met *f* 600 's jaars en die van de mindere officieren en adelborsten en daarmede gelijkgestelde rangen met *f* 300 's jaars.

— Te Nieuwe Diep zijn aangekomen: een detachement suppletie troepen, sterk 150 man, onder bevel van den kapitein der O. I. infanterie J. Moorees, medegeleider de 2de luitenant der inf. P. M. J. Kamerling en de apotheker 3de kl. Michielse, om met het schip *Prins Frederik der Nederlanden* naar Oost-Indie te worden overgevoerd en een detachement koloniale troepen, sterk 150 man, komm. F. C. H. v. Vloten. Dit detachement is ingescheept op het schip *President Plate*, kapt. Harten, insgelijks bestemd naar O.-Indie; medegeleiders zijn de 2e luit. der genie J. Jarman en de offi. van gezondh. J. H. Celen. Beide schepen zijn den 4den onder zeil gegaan.

— Den 22sten dezer zal van Harderwijk vertrekken en overgaan aan boord van het schip *Elizabeth*, gezagvoerder W. C. Veenstra, liggende te Rotterdam, bestemd naar O.-I, een delachement sterk 125 onderofficieren en manschappen, onder bevel van den van verlof naar Java terugkeerenden kapitein der O.-I., infanterie H. von Ziwet, medegeleider de 2de luit der artillerie Scherer, met bijvoeging van den officier van gezondheid 3de kl. J. B. Dumont.

— Te Harderwijk zijn gedurende de maand Januarij jl. aangekomen en genees kundig onderzocht, om dienst naar Indien te nemen, 314 man; waarvan reeds 288 man zijn gekleed.

— Men zegt, dat dr. J. A Nuber, rector van het gymnassium te Haarlem, benoemd is tot rector van gymnassium *Willem III* te Batavia.

— Door den minister van kolonien zijn voor de dienst van Ned. Oost-Indie, om aldaar onderwijs te geven in de laagste klasse der gouvernementsscholen benoemd, de jongelingen L. A. Allan, te Vlaardingen; H. W. Beek, te Breda; J. F. Benz, te Breda: M. ten Cate, te Sneek; C. H. L. Croes, te Heeze; L. Jolly, te Nijmeggen; G. van Mill, te Zijpe; E. J. Nyhof, te Barneveld; H. Postma, te Sneek; J. Smit, te Leyden: L. Strijkers, te Nijmegen; G, C. Valkengaff, te Utrecht. Zij zullen op kosten van het gouvernement naar Indië vertrekken en *f* 400 voor uitrusting ontvangen. In Indie genieten zij 75 's maands tractement.

— Z. M. heeft goedgevonden, den eervol ontslagen tweeden stuurman van de Ned. marine, *C. C. L. Neyts*, thans gezagv. van het Ned.-Ind. partic. stoomschip *Batavia*, ter zake van zijne verrigtingen op de Slakow-rivier, ter Westkust van Borneo, in de maanden Junij en Julij, tijdens hij dienende was aan boord van 's rijks stoomschip *Celebes* (waarvoor hij eervol is vermeld geworden), alsnog te benoemen tot ridder 4de kl. van de mil. Willems-orde.

ENGELAND.

Het Congres en de Romeinsche kwestie, dit zijn thans de onderwerpen welke de Engelsche bladen bezig houden en dit ook nog lang zullen doen.

Is het bepaald dat Engeland zich op het congres zal doen vertegenwoordigen, zoo vraagt *de Times*, en zoo zij dat doet op welke voorwaarden? Welke rol zal zij daar spelen en op welken steun zal zij kunnen rekenen? Juist op het oogenblik, waarin het ons is gelukt om deze zaak tot ons genoegen te regelen is het congres onbepaald uitgesteld, zelfs bestaat er reeds een vermoeden, dat meer en meer veld wint als zoude het congres in het geheel niet plaats hebben; in waarheid zijn wij misschien al te wel geslaagd in het verkrijgen der waarborgen welke vóór het congres door ons zijn geëischt. Het semi-officiële manifest van het Fransche Gouvernement heeft ons een zoo duidelijk mogelijk bewijs geleverd dat het de bedoeling van Frankrijk niet is om haren invloed aantewenden, hetzij tot weder plaatsing op hunne troonen van de gevlugte groot-Hertogen dan wel om de Romagna weder onder de magt van den Paus terugtebrengen. Evenééns is het duidelijk dat Frankrijk nimmer zal toestaan dat de andere mogendheden datgene zullen doen wat het zelve niet wil ten uitvoer brengen en dat hoedanig ook de letterlijke beteekenis moge zijn van het traktaat van Villafranca, de verschijning van een enkele Oostenrijksch soldaat in midden-Italie, het teeken zou zijn voor eenen nieuwen strijd. Eene dergelijke verzekering vernietigt geheel de tegenwerpingen welke door ons gemaakt zijn, alvorens wij aan het congres wilden deelnemen, doch naarmate deze tegenwerpingen bij ons verdwijnen, vermeerderen zij bij de keizerlijke en Pausselijke hoven. Waarom zouden zij aan een congres deel nemen, waarvan de eenige uitslag die zou zijn om de zaken in *statu quo* te laten zoolang hunne belangen zijn gewaarborgd? Waarom zal men zich vereenigen, wanneer er enkel valt te redetwisten of midden-Italie in een bond zal worden herschept dan wel in een koningrijk, wanneer Oostenrijk en de Paus zich enkel onzeggen maken over de kwestie of midden-Italie niet aan hare oude Vorsten zal worden teruggegeven? Het is daarom dat de keizer van Frankrijk, door Engeland genoegen te geven, de belanghebbende mogendheden in dezelfde mate ontevreden heeft gemaakt, welke mogendheden den ouden sleur blijven aankleven dat de natie het eigendom van den Vorst, het erfdeel van eenen priester is, het is daarom dat, op het oogenblik van vereeniging, het congres *sine die* is uitgesteld.

Na breedvoering de reden te hebben uitgelegd waarom Oostenrijk en Rome geen belang meer konden hebben in het het congres, eindigt de *Times* aldus:

Wanneer Frankrijk oorlog kan voeren, zij kan ook vrede maken en het is altijd de gewoonte van den keizer geweest om wanneer hij vrede sloot, meer zorg te dragen voor de belangen van zijne tegenpartij, dan voor die van zijne bondgenooten. Wij gelooven dat wij tegen een droombeeld vechten, alhoewel het niet van ons is uitgegaan; wij hebben volstrekt geene reden om de houding van observatie en onzijdigheid, welke wij hebben aangenomen, te betreuren, en wij kunnen niet gelooven dat er eenige reden of ernstige bedoeling kan bestaan om eene stelling te verlaten, welke ons al de voordeelen van den vrede en tevens al dien invloed heeft verschaft, welke wij zelfs niet door den bloedigsten oorlog hadden kunnen winnen.

ITALIE.

In Sardinie heeft het geheele ministerie zijn ontslag ingediend, hetwelk bereids door den Koning is aangenomen, die daarop graaf de Cavour de zamenstelling van een nieuw kabinet heeft opgedragen. Hier is dus niet alleen sprake van eene *wijziging* van het ministerie, maar het *geheele* kabinet treedt af. De keuze van een man als graaf Cavour, als hoofd van het nieuwe ministerie, is overigens zoo veelbeteekenend, dat wij het niet noodig achten de bijzondere aandacht daarop te vestigen. Hij toch is de verklaarde voorstander van Sardinie's uitbreiding; hij is als 't ware de man, die de verpersoonlijking van dat stelsel is, en, zoolang hij

aan het bestuur was, die staatkunde met veel bekwaamheid heeft gevolgd. Opmerkelijk is het voorts, dat graaf Gavour weêr aan 't hoofd van éen nieuw kabinet zal komen, nu Frankrijk genaderd is tot de politiek van Engeland, welke ook de vergrooting van Sardinie voorstaat, en nu de bekende brief van Keizer Napoleon aan den Paus, aan de hoop tot herstel der verdrevene dynastien in de Midden-Italiaansche staten, zoo goed als den boden heeft ingeslagen.

Wat Rome betreft verdient vermelding, dat het dagblad van Rome aan alle Katholieken, die belang stellen in de integriteit van den Kerkelijken Staat, heeft kennis gegeven, dat de Paus, gehoor gevende aan de uitspraak van zijn geweten, afwijzend geantwoord heeft op den raad van Keizer Napoleon, om afstand te doen van de oproerige provinciën; met bijvoeging van de redenen, die hem tot dit besluit hebben geleid.

Intusschen zou het gouvernement te Rome zich onledig houden met het opstellen eener memorie aan al de Europesche hoven.

In dit stuk zou de kwestie van het gezag van den Heiligen Stoel, uit een politiek en uit een godsdienstig oogpunt beschouwd, worden behandeld.

Nog altoos is men van oordeel, dat een gerucht omtrent het door kardinaal Antonelli ingediend ontslag, niet geheel van allen grond ontbloot is geweest Men voegt er zelfs bij, dat hij besloten zou hebben tot dien stap over te gaan, omdat men hem verantwoordelijk wilde stellen voor de bekende allocutie van den Paus. Naar men evenwel van een anderen kant beweert, heeft de kardinaal niet het minste deel gehad aan de laatste incidenten die te Rome hebben plaats gehad en heeft de Paus, wat ook de *Constitutionnel* daartegen moge aanvoeren, ten deze geheel uit eigen beweging gehandeld. Men gaat zelfs verder met te beweren, dat de Paus in belangrijke aangelegenheden meer zijne vertrouwde raadgevers dan het ministerie raadgleegt, of althans naar evenredigheid meer gewigt hecht aan het prae advies hetwelk zijne intime vrienden daaromtrent uitbrengen. De hier bedoelde personen, die ten dien opzigte zulk een beslissenden invloed op den Paus uitoefenen, zijn de prins van Hohenlohe, benevens de heeren Talbot, de Mérode en Borromeo, derhalve een Duitscher, een Engelschman, een Belg en een Lombardijer.

Onlangs was het gerucht verspreid dat de Paus zich voor eenigen tijd naar Spanje zou begeven. Wat er nu van dit aanbod van de Spaansche regering moge zijn, is nog onbekend. Het heeft zich nog niet bevestigd, maar het wordt ook niet tegengesproken. In allen geval schijnt de Paus evenwel niet voornemens Rome te verlaten. Volgens eene particuliere correspondentie van daar, heeft hij dit zelfs met ronde woorden aan generaal Goyon te kennen gegeven, die dezer dagen bij hem ten gehoore was toegelaten.

Te Parma hebben den 8sten dezer zamenscholingen plaats gehad, waarbij men eene verlaging van de brood- en wijnprijzen vorderde, terwijl den volgenden dag dezelfde tooneelen zich herhaalden met dit onderscheid, dat er toen werd aangedrongen op de terugroeping van Garibaldi en op het ontslag van den kolonel der nationale garde in genoemde stad. De gewapende magt is tusschenbeide moeten komen om de menigte uit een te drijven, terwijl er ook arrestatien hebben plaats gehad. Van ernstiger onlusten heeft men evenwel niets vernomen.

Uit Napels wordt gemeld, dat de generaal Filangieri, president van den ministerraad, uit het kabinet getreden is. Men weet dat deze staatsman, bij zijne optreding, gunstige verwachtingen voor de zaak der vrijheid deed ontstaan, maar dat men ten deze geheel en al is te leur gesteld. Deze teleurstelling heeft men algemeen toegeschreven aan de onmagt, waartoe hij door de intrigues der camarilla gedoemd was.

Men verneemt uit Florence, dat dezer dagen aldaar eene bijeenkomst is gehouden van afgevaardigden uit Rome en de Romeinsche provincien, die alsnog aan het gezag van den paus onderworpen zijn, waarin men de verklaring heeft afgelegd, dat het geestelijk en wereldlijk gezag van den paus met elkander onvereenigbaar zijn. Na die verklaring is besloten dat men alle middelen zou aanwenden, om dat tweeledig gezag te doen ophouden, terwijl eene permanente commissie, welke te Florence zitting zal houden, benoemd is, om voor dat doel werkzaam te zijn, en vooral om de ondersteuning van Keizer Napoleon te verwerven.

De officiele *Piedmontese gazette* deelt mede dat de koning het ontslag van de minister heeft aangenomen en graaf Cavour heeft belast met de zamenstelling van een nieuw ministerie.

Niettegenstaande de nog immer onvoldoenden staat van zaken maken de Milanesen, tijdens hun carnaval, volop gebruik van de vrijheid die hun is geworden, sedert de verwijdering der Oostenrijksche tyrannie. Bals, feesten, recepties alle zaken die onder het dwangjuk ongekend waren, zijn thans aan de orde van den dag. De Fransche officieen hebben veel bijgedragen tot het feestelijk aanzien van de stad door de Italianen in hunne carnavals vreugde te volgen en, even als zij, dinés en bals te geven, schitterende partijen talloos en prachtig aan beide zijden. Daarbij heeft de beroemde opera *Lascala* een uitmuntend opérgezelschap geëngageerd. Giuglini zoude zich bij twaalf voorstellingen doen hooren, tegen 2000 francs per avond.

Het gemeentebestuur van Piacenze heeft de toestemming van het Gouvernement verzocht om de groote klok van de hoofd kerk die 4500 kilogr weegt, naar de smelerij te zenden ten einde te dienen tot het gieten van geboorde en gegroefde kanonnen.

Zeetijdingen.

Brouwershaven. *Vertrokken.* 3 Feb. *Jedo*, van der Hoeven, naar Melbourne; *Kalamazoo*, Taylor, naar New-York. — **Hellevoet.** *Aangekomen.* 27 Jan. *Julie*, Brem, van Padang. — 2 Febr. *Argus*, Storm, van Havana. — 8 Febr. *Vijf Vrienden*, Johan, van Batavia. — *Vertrokken.* 8 Febr. *Gouvern. Elsevier*, Specht Grijp, naar St. George d'Elmina. — *Zeilklaar.* 9 Febr. *Jan van Galen*, de Boer, naar Batavia; *Fortuna*, Warnaar, naar Havana; *George Garl*, Ziesmer, naar Boston. — **Texel.** *Aangekomen.* 27 Jan. *Sante Rosa*, Buykes, van Curaçao. — 29 Jan. *Argo*, Scherpbier, van Batavia; *Neptunus*, van Besman, van Havana. 30 Jan. *Van Galen*, Smit, van Batavia; *Koophandel*, de Vries, (voor wijlen de Boer), van dito. (Zie *Scheeptijding.* 1 Feb. *Amsterdam*, Herderschee, van dito; *Landbouw*, Kleynenberg, van dito. — 4 Febr. *Marianne*, Gronbeck, van dito; *Joan Melchior Kemper*, Salm, van dito; *China*, Luttenberg, van Tjilatjap; *Pomona*, Lootsman, van Havana. — *Vertrokken.* 2 Febr. *Marg. Simonetta*, Hoffman, naar Batavia; *Pantalon*, Nepperus, naar Sydney; *Provincie Drenthe*, Beckering, naar Kaap de Goede Hoop; *Willem van der Voort* Carst, naar St. Joga da Cuba; *Acadia*, Greefkes, naar Liverpool; *Cassandra*, Heim, naar St. Thomas. — 3 Febr. *Henriette*, Portenger, naar Batavia; *Willem Daniel*, de Meester, naar Batavia; *President Plate*, Harten, naar Batavia; *Koning Willem III*, Zeylstra, naar Soerabaya; *Josephine*, Hofker, naar Suriname. *Zeilklaar.* 9 Febr. *Javaan*, Munnix, naar Batavia; *Prins Frederik der Nederlanden*, de Witte, naar Batavia; *Willem Eggerts*, Faber, naar Soerabaya; *Josephina Bernhard.*, Bos, naar Suriname. — **Zierikzee.** *Aangekomen.* 7 Febr. *Jever and*, Stellemann, van Galveston. — **Vlissingen.** *Aangekomen.* 1 Febr. *Biaffra*, Evenwel, van Brass-Rivier. — 8 Febr. *Everhardus*, de Boer, van Montevideo.

Scheepstijdingen.

ROTTERDAM, 9 *Februarij.* Het alhier te huis behoorende fregatschip *Maria Elizabeth Margaretha*, kapt. Bauditz, van Cardiff naar Singapore, is bij Brest verongelukt. Elf menschen zijn bij deze schipbreuk omgekomen.

Volgens brief van kapt. Kruijmel, voerende het Nederlandsche barkschip *Brederode*, van Sunderland met steenkolen naar Hongkong bestemd (7 Dec. van Plymouth vertrokken), bevond hij zich 30 Dec. op 6° 20' NB. en 23° 30' WL.; alles welaan boord.

Amsterdam 9 Febr. Het schip *Wassenaar*, kapt. Hofstee, van hier naar Batavia, laatst van de reede van Deal, is den 27sten Jan. lek in Texel uit zee teruggekomen. Bij onderzoek is gebleken dat het lek zich tot den stevennaad bepaald, en de kapitein denkt binnen weinigen dagen gereed te zullen zijn tot het hervatten der reis.

Het schip *Koophandel*, kapt. de Vries qq., van Batavia alhier aangekomen, heeft veel storm doorgestaan, lekkage bekomen, verschansingen en een gedeelte van hetgeen zich op het dek bevond verloren, en den grooten mast vermoedelijk gekrankt.

Het wrak van het schip *Glenorchy*, van Soerabaya herwaarts gedestineerd, in de Eijerlandsche gronden gestrand, is voor *f* 800, de geborgen rijst bij 10 balen voor *f* 60 tot *f* 73, en de arak voor *f* 70 de legger verkocht.

Het schip *Prins Frederik der Nederlanden*, kapt. de Witt, van hier naar Batavia bestemd, is 3 Febr. uit Texel gezeild, doch is den 7den wegens stormweder uit zee teruggekomen.

Portsmouth 27 Jan. Het Ned. fregat *Erasmus*, kapt. van Heyningen, van Rotterdam naar Amboina, is alhier lek, met verlies van verschansing en andere schade binnengeloopen. Moet ligten om te repareren.

Falmouth 23 Jan. Het Nederlandsche schip *Cornelis Smit*, kapt. Wiedenaar, van Cardiff naar Hongkong, is alhier met verlies van zeilen, booten, kombuis, verschansing, rondhout enz. binnengeloopen. — 7 Febr. Het schip *Cornelis Hendrika*, kapt. Jaskie, van Suriname naar Amsterdam, is met verlies van boegspriet, zeilen en andere schade alhier binnengekomen. Het schip is digt gebleven; aan boord is alles wel.

Queenstown 2 Febr. Het schip *Favorites*, kapt. Keuven, van Batavia naar Falmouth, is hier met schade binnengeloopen.

Kapitein Byström, voerende het Zweedsch schip *Maria Augusta*, van Batavia alhier aangekomen, rapporteert het volgende:

Den 26 Jan., op 24° 39' NB. en 34° 45' WL., ten 4 ure des ochtend, voelden wij een hevigen vulkanischen schok van eene onderzeesche uitbarsting, die het schip gedurende ongeveer 30 seconden deed schudden, zoodat de wacht van beneden op dek kwam, meenende dat men op een rif had gestooten: de barometer stond op 30.2 en de thermometer 67, de lucht was te dier tijd nagenoeg helder, met zeer ligte bries; makende het schip slechts drie knoopen. Vier en twintig uren later begon een hevige storm, die tot in het Kanaal aanhield.

— **St. Helena** 31 Dec. Het alhier in avarij binnengeloopen Nederlandsche schip *Neptunus*, kapt. Schuurman, van Batavia naar Rotterdam bestemd, is afgekeurd. De lading zal in de schepen *Gallego* en *Jane* overgescheept en daarmede naar de destinatie vervoerd worden.

Schepen in Lading.

Rotterdam.

Batavia, *Eva Johanna*, v. Boehove: *Duiveland*, Hagers; *Elizabeth*, Veenstra. — **Batavia en Soerabaya**, *Watergeus*, Kramer; *J. C. Scholel*, Holle. — **Batav., Sam. en Soerabaya**, *Mary & Hillegonda*, Bouman. — **Soerabaya**, *Ida Maria de Raath*, de Boer. — **Padang**, *Julie*, Brem. — **Melbourne**, *Trijntje Fenna*, Ingerman. — **New-York**, *Sir John Franklin*, Lelar: *Industrie*, Hilcken. — **Boston**, *Cadzandria*, Oomkens; *Wapella*, Cain; *Karel August*, Huize. — **Philadelpia**, *Heinrich*, Niemann.

Amsterdam.

Batavia, *Amalia Augusta*, van Marle; *Batavia*, van Dolder; *Zwaan*, van Hemert; *Theodora Machtelda*, Boelhouwer. — **Batavia, Sam. en Soerabaya**, *Maria Veronica*, Mulder; *Argus*, Nobach; *Anthonia Geertruida*, de Boer. — **Batavia en Samarang**, *Zeemeeuw*, Kayser. — **Batavia en Soerabaya**, *Hercules*, Schout; *Tjielingsie*, Ouwehand; *Straat Baly*, Schol; **Samarang**, *Henriette Geertruida*, de Boer; **Soerabaya**; *Wilhelmina Maria*, Londt; *Kijkduin*, Oldendorp; *Holland*, Aufmo th; **Macasser**, *Elizabeth & Jacoba*, Lucas.

Aangekomen Passagiers.

Van Batavia:

Per *Landbouw*, kapt. Kleynenberg, de heeren kapt.-luit. t/z van Maurik, offic. van gez. 1ste kl. P. L. Oudenhoven, luit. t/z. 1ste kl. baron van Heeckeren, de heer J. van der Wijk en echtgenoot.

Per *Marianne*, kapt. Grönbeck: De heer Bamberg.

Vertrokken Passagiers.

Naa Batavia:

Per *Henette*, kapt. Portengen: De heeren J. Strijkers, G. du Pré en echtgenoot.

Per *Margat. Simonette*, kapt. Hoffman: De heer van Hout.

Per *Prins Frederik der Nederl.* kapt. de Wit: Komm. Movius, echtg. en 2 kinderen; 1ste luit. Kamerling; apoth. 3de kl. Michelsen, en 150 man troepen.

Per *Willem Daniel*, kapt. de Meester: Generaal-majoor de Brauw, met oppasser; de heeren Scharten en echtgenoote: Vermeulen; Kroese; Leemans, echtg. en 5 kinderen; van Sweten, echtg. en 4 kinderen.

Per *President Plate*, kapt. Harten: Komm. van Vloten; 2de luit. der genie Jarman; offic. van gez. 3de kl. Celen en L. Jolly, en 150 man troepen.

Naar Soerabaya.

Per *Koning Willem III*, kapt. Zeylstra: De heer C. H. de Blij.

SCHEEPSBERIGTEN.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.		*Vlag.*	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerder.*	*Naar.*
Maart	23	Nederl. Ind.	Fatahool Moebarak	Mohamat Said	Bon arnassing.
„	24	Nederlandsche	Vrijhandel	J. Prins	Molukkos.
„	—	„	L'Amitie	W. A. G. Valberg	Makasser.
„	—	Nederl. Ind.	Fathul Joesoor	Said Abd. bin Achmat Allhabassij	Suinanap.
„	—	Nederlandsche	IJssel	C. Maarschalk	Bezoekie via Panaroekan.
„	—	Nederl. Ind.	El Fezer	Said Abd. bin Mohamat bin Sech Aboebakar	Balie.

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerders.*	*Bestemming.*	*Agenten.*
Nederlandsche	Alcyone	Haacke	Amsterdam	Fraser Eaton & Co.
„	Stad Schiedam	F. Wulp	Onbepaald	„ „ „ „
Amerikaansche	Kleber	Bigelow	San Francisco	„ „ „ „
„	Witch	Hultman	Boston	Mathieu Ehlis Ruijs & Co.
Nederlandsche	Hollandia	Wap	Onbepaald	„ „ „ „ „
„	Jacob	Borger	„	„ „ „ „ „
Zweedsche	Amazone	Dannberg	New-York	„ „ „ „ „
Hamburg	Marij Ross	Meijer	Nederland	„ „ „ „ „
„	Tellers	Hansen	Boston	„ „ „ „ „
Nederlandsche	Delftshaven	Schaap	Onbepaald	B. Kopersmit & Co.
„	Sumatra	Grivel	„	„ „ „ „
Nederl. Ind.	Maria Henriette	J. Winter	In reparatie	„ „ „ „
Bremer	Rubens	F. Soltenborn	Amsterdam	„ „ „ „
Nederlandsche	Stad Dockum	van der Werff	In reparatie	„ „ „ „
Nederlandsche	Graaf Dirk III	Rotgans	Nederland	Schimmelpenninck & Co.
Nederl. Ind.	Java	Worthington	Batavia	„ „ „
Nederlandsche	Per Aspera Ad Astra	Admiraal	In reparatie	J. F. van Leeuwen & Co.
Engelsche	Duchess of Sutherland	M. Megget	Onbepaald	Hill Broekman & Co.
Nederlandsche	Sagitta	Bakker	Tjilatjap	„ „ „ „
„	H. Vincentius à Paulo	de Groot	Rotterdam	E. Ten Brinck & Co.
„	Zephir	N. J. de Vries	„	Anemaet & Co.
„	D. T. Visser	W. van de Linden	Sidney	„ „ „
„	Jason	J. H. L. van Bueren	Rotterdam	„ „ „
Nederl. Ind.	St. Oena ang	S. van Hulstijn	In reparatie	Adam & Co.
„	Soetan Iskander	L. G. Kloppenburg	Idem.	„ „ „
„	L'Union	Schuit	Idem.	„ „ „
„	Jeanette Maria	Kuijper	In Bevrachting	„ „ „
Hanover	Esperance	H. A. Teijen	Golf van Perzie	P. Kervel & Co.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya op den 23sten Maart 1860.

AANVOER.

Van Macassar en Molukkos, met het Ned. Ind. stoomschip *Padang*, gezagv. GUYOT.

67 pakken was, TONG BONG PIOE; 1 pak goud waarde, *f* 2400, ADAM & Co; 1 pak was, SECH OEMAR ALDJAROE; 3 paarden, kapt. VAN WALCHEREN; 1 keider, kisten een mande, VAN DELDEN; 1 zakje inh. *f* 500, P. OECHSMAN; *f* 360 zilver, VAN LEEUWEN; 5 kelders genever, 2 kelders zuur, 1 kist banket, 3 kisten borden, 262 kisten zeep, MARTHERUS; 1 kistje, DUMAS; 1 zakje waarde *f* 2000, SECH ABDUL RACHMAN BIN MOHAMAT BANAMA; 1 kiste J. MESSEMBEKKER; 1 zak waarde *f* 600, SECH SAID AGIL BIN JAVOES; 138/2 leggers noten, GOUVERNEMENT; 137 pakken was, 1 vaatje spek, 9 zakken koffij, NASH; 7 pakken was, TJOEN TJIA HIANG; 1 paard, NIERINKX.

Marktprijzen.

SUIKER *f* 16½.

KOFFIJ, geen voorraad.

RIJST (CARGA)

Id. (WITTE)

KOEHUIDEN ℔ picol.

ARAK ℔ legger. *f* 65.—

OLIE (KLAPPER.)

OLIE (KATJANG.)

KADJANG MATTEN. *f* 10.—

ROTTING *f* 8 @ *f* 9.—

WISSELKOERS pari.

PROTESTANTSCHE EEREDIENST.

Zondag den 25sten Maart 1860.

's Morgens te half negen ure.

Ds. MOUNIER.

Doopsbediening in plaats van in de maand April.

ROOMSCH-KATHOLIEKE EEREDIENST.

Zondag den 25sten Maart 1860.

Eerste H. Dienst te 7 ure.

De Hoogmis te 8½ ure.

Het Lof 's avonds te 6½ ure.

De inteekening in Nederland kan geschieden bij L. VAN BAKKENES & Co te *Amsterdam* en W. J. VAN HAREN NOMAN te *Leiden*.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie sich verantwoordelijk zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & CO TE SOERABAYA.